

یک قرن ونیم واشنگتن پست: تولد، واترگیت، چپگرایی، آمازون ودونالد ترامپ

غول ۱۴۰ ساله

واشنگتن پست روزانه ۵۰۰ ویدیو و گزارش منتشر می کند ◀ کاربران آنلاین روزنامه در تابستان ۲۰۱۶ به ۶۳میلیون نفر رسیده است

عکس: gettyimages

وبسایت Allsides که گرایش رسانه‌ها را بررسی می‌کند، واشنگتن پست را قاطعانه رسانه‌ای چپ‌گرا معرفی می‌کند. همچنین در سال ۲۰۱۴ پژوهشی در مرکز تحقیقات Pew انجام شد که نشان می‌داد ۶۱ درصد خوانندگان این روزنامه گرایش‌های چپ و لیبرال دارند.

عقایدسیاسی آقای آمازون

جف بیزوس، مالک و موسس آمازون که چند سالی است واشنگتن پست را خریدیده عقاید لیبرال دارد و باید او را در دسته چپ‌گراهای آمریکاقرار داد. بیزوس پیشتر از برنامه‌های مالیاتی فروشگاه‌های اینترنتی حمایت و در انتخابات مجلس سنا به پتی موای و ماریا کانتول دموکرات کمک کرده بود. نشریه اتلانتیک علاوه بر این دوا، در دموکرات‌های دیگری نیز نام می‌برد که در کمپین‌های انتخاباتی خود مسورد توجه بیزوس قرار گرفته‌اند.

بیزوس در جریان انتخابات ریاست جمهوری گذشته آمریکاباها در مصاحبه‌ها و توئیتر خود از ترامپ انتقاد کرده و هشتگی با عنوان «دونالد را به فضا بفرستید» به راه انداخت. او حتی شخصاً برای انجام این کار اعلام آمادگی کرد. کمی بعد بی‌بیزوس ترامپ را بر هم زننده دموکراسی در آمریکاخواند.

کنشکنش‌های روزنامه و دولت جدید به لفاظی‌های بی‌زوس و ترامپ محدود نمی‌شود و از زمان کمپین‌های تبلیغاتی ترامپ، واشنگتن پست در مقالات و گزارش‌های مختلف و او اطرافیان‌ش را حساسی تحت فشار قرار داده است. در یکی از شدیدترین این حملات واشنگتن پست مدعی شد که ترامپ، اوپاما را به دست داشتن در کشتار اورلاندو متهم کرده است؛ موضوعی که ترامپ آن را «غیرعقلانه» خواند.

واپوبومرد دیجیتال

در حالی که روزبه‌روز از تعداد مخاطبان رسانه‌های کاغذی کم می‌شود، اخبار در شبکه‌های اجتماعی و فضای آنلاین با سرعت و کمیت بیشتری دست‌به‌دست می‌شود. در سال ۲۰۱۵ نشریه اشپیگل آلمان در گزارشی به پیامدهای حضور بی‌زوس در واشنگتن پست اشاره می‌کند. نویسنده اشپیگل این فرضیه را مطرح می‌کند که بی‌زوس با برای تحول، این روزنامه قدیمی را در اختیار گرفته با واشنگتن پست صرفاً یک سرگرمی برای میلیاردر است که نمی‌داند بسا پول خود چه کند. ایزابل هولسن در ادامه مدعی خود می‌نویسد که استفاده‌های اخیر و توسعه وبلاگ‌های متعلق به روزنامه نشان از توجه بی‌زوس به دنیای روزنامه‌نگاری آنلاین است و افزایش تعداد مخاطبان و سیاست روزنامه‌نشان از موقعیت مالک جدید در اعمال تغییرات دارد. در سال ۲۰۱۵ و در کمتر از دو سال پس از ورود بی‌زوس، کاربران وبسایت روزنامه با ۲۷ درصد رشد به ۴۲ میلیون نفر رسید و این عدد در حالی عنوان می‌شد که بی‌زوس ۱۰۰ میلیون نفری برای وبسایت واپو در نظر گرفته شده بود.

در تابستان ۲۰۱۶ DIGIDAY گزارش داد که کاربران آنلاین روزنامه‌های ۶۲میلیونی نفر رسیده است. این وبسایت‌های رسانه‌های دسترسی پست به مخاطبان آنلاین را از طریق انتشار اخبار در فیس‌بوک، اپلیکیشن رایگان در کیندل و اشتراک رایگان شش ماهه برای اعضای ویژه سایت آمازون معرفی می‌کند. همچنین از خبرنامه‌های ایمیلی برای افزایش بازدید سایت کمک گرفته شده و ۵۰ خبرنامه با موضوعات ویژه تهیه شده است که موضوعات مختلفی از سیاست تا ادبیات را دربرمی‌گیرد. این خبرنامه‌ها ترافیک ورودی سایت از دیربوش را ۱۲۹ درصدافزایش داد و ۳۶میلیون نفر به مشترکین آن افزود. در حال حاضر اشتراک نسخه دیجیتال روزنامه برای چند هفته اول یک دلار است و سالانه ۱۰ دلار خواهد بود.

واشنگتن پست خود در گزارشی در اوایل سال جاری تعداد کارکنانش را بیش از ۷۸ میلیون نفر معرفی می‌کند که نشان از رشد ۲۳ درصدی کاربران است. با این حال تعداد کاربران دیجیتال سی‌ان‌ان با ۱۰۱ میلیون نفر و نیویورک تایمز با ۹۰ میلیون نفر بالاتر از واپو قرار می‌گیرد.

رقیب‌نیویورک تایمز

واپو با تاریخ و گذشته درخشان، با بهره از بهترین روزنامه‌نگارهای آمریکا و جهان و حمایت‌های مالی مالک ثروتمندش در میزان تأثیرگذاری‌اش بین رسانه‌های آمریکا یک غول نیویورکی را کنار می‌بیند. نیویورک تایمز به قبیله پست‌سپاری و به شبهات تیراز و جوایز پولیتزرش مهمترین روزنامه حال حاضر آمریکا است. در مقایسه این دو باید پیش از هر چیزی به نام و محل استقرار اصلی آنها اشاره کرد. نیویورک که به مراتب به حال و هوای روزنامه‌نگاری و فرهنگ و ادبیات نزدیک‌تر است و واشنگتنی که مهمترین اخبار روز سیاست از آن‌جا متولد می‌شود. در رویکردهای سیاسی هر دو جزو روزنامه‌های لیبرال محسوب می‌شوند و شاید تایمز را کمی لیبرال‌تر دانست. علاوه بر این تایمز در پوشش خبرها نگاه بین‌المللی‌تری دارد و پست به طور سنتی به سیاست‌های داخلی آمریکا می‌پردازد. مهمترین اختلاف پست و تایمز را باید در میزان تولید محتوای این دو روزنامه بررسی کرد. به گزارش اتلانتیک در سال ۲۰۱۶، واشنگتن پست روزانه ۵۰۰ ویدیو و گزارش منتشر می‌کند که این تعداد در نیویورک تایمز ۲۳۰ محتوای است.

به نظر می‌رسد موضع فعلی تایمز بهتر از واپو است، اما با حضور بی‌زوس و پشتوانه خدمات آنلاین امزونش، این‌که در ژورنالیسم دیجیتال کدام روزنامه و به چه روشی می‌تواند در زمین‌بازی حضور بهتری داشته باشد، آینده روزنامه‌نگاری آمریکا و حتی جهان را مشخص خواهد کرد.

فیلم‌هایسیاسی تاریخ‌سینماست.

رسوایی بیمارستان نظامی واترگیت

روزنامه واشنگتن پست در فوریه ۲۰۰۷ دو گزارش درباره بیمارستان نظامی واترگیت در واشنگتن دی‌سی منتشر کرد که علاوه بر افشای اهمال و کاستی‌های رفاهی و پزشکی سربازان آمریکایی، کمی بعدتر به تغییر سیستم درمان نیروهای نظامی آمریکامنجر شد. در ایسن دو گزارش ذکر شده بود که سربازانی با مشکلات جسمی و روحی شدید هفته‌ها و ماه‌ها بدون مراقبت‌های لازم در این مرکز نگهداری می‌شوند. بسیاری از این سربازها در صورت اخذ مدارک لازم مبنی بر ایجاد جراحات و از کار افتادگی می‌توانستند از مزایای مشخص شده برای ادامه زندگی خود استفاده کنند، اما این مرکز از ارائه چنین خدماتی امتناع می‌کرد.

گزارش واپو ابتدا درباره ساختمان ۱۸ این بیمارستان بود، جایی که دانا پرست و آل‌ان را در محل اجتماع سوسک‌ها و موش‌ها معرفی می‌کند که حتی سربازان بیمار و بستری در آن از خدمات اولیه مانند سیستم گرمایشی و آب آشامیدنی محروم هستند. همچنین گزارش‌هایی از مرگ بیماران بر اثر اهمال پزشکی و نبود مراقبت‌های درمانی مطرح شد که در نهایت با اخراج مدیر بیمارستان و چندین مقام نظامی، رویه درمان و پیگیری امور پزشکی کهنه‌سربازان تغییر کرد. ساختمان شماره ۱۸ که خرابایی توصیف شده بود، بازسازی شد. سایر مراکز درمانی ارتش نیز در سراسر کشور مورد بازبینی دقیق قرار گرفت و در نهایت ۴ سال بعد از انتشار گزارش واشنگتن پست، ارتش آمریکا در ادامه بهسازی‌های پس از رسوایی واترگیت ۳۵۰۰ نیروی جدید برای رسیدگی به امور سربازان مجروح استخدام کرد.

رویکردسیاسی

واشنگتن پست ۱۴۰ سال پیش به‌عنوان یک روزنامه دموکرات متولد شد، اما در طول همه این سال‌ها تمایلات راست و چپی مخالفی داشته‌از همان سال‌های آغازین که موسسش با دموکرات‌ها هم‌کامه نشد تا سال‌هایی که بانکداری جمهوریخواه آن را به مالکیت خود درآورد. با این حال، واپو به‌طور کلی به‌عنوان یک رسانه چپ‌گرای لیبرال شناخته می‌شود، در انگیزه‌های خود را از اسنودن دریافت کرده بود، گزارش‌هایی علیه اوپاما مورد نقد قرار گرفت، همچنین در سال ۲۰۰۹ بر خورد روزنامه در برابر آل‌گورو اوپاما ناعادلانه‌خوانده شد.

همچنین دیدگاه روزنامه در باره ادوارد اسنودن در سال ۲۰۱۶ بشدت مورد نقد سایر رسانه‌ها قرار گرفت. واپو در حالی خواستار محاکمه اسنودن یا قبول مسئولیت جرم از سوی او شد که خود بسیاری از انگیزه‌های خود را از اسنودن دریافت کرده بود، رسانه‌هایی مانند گاردین، نیویورک تایمز و اینترنیت سیت خواستار بازگشت بی‌قید و شرط اسنودن به آمریکا هستند.

در حالی که معمولاً واشنگتن پست در انتخابات به‌طور کامل و آشکار کسی را مورد تأیید نمی‌دهد، در سال ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ آشکارا باراک اوپاما را تأیید کرد. این تأییدیه در انتخابات ۲۰۱۶ برای هیلاری کلینتون هم انجام شد. این در حالی است که در سال ۲۰۰۶ روزنامه از نمایندگان جمهوریخواه در ایالت کارولینای شمالی حمایت کرده بود.

شده، اگر مهمترین دستاورد یک روزنامه در تاریخ معاصر نباشد، قطعاً بر جسته‌ترین گزارش تحقیقی تاریخ روزنامه‌نگاری است. در سال‌های بین ۱۹۷۲ تا ۱۹۷۵ اتفاق‌هایی در آمریکا رخ داد که با لو رفتن یک نوار ضبط‌شده از محل استقرار ستاد انتخاباتی حزب دموکرات در هتل واترگیت واشنگتن آغاز شد و با استعفای ریچارد نیکسون، رئیس جمهوری وقت و محاکمه او به پایان رسید. در جریان این تحقیقات مشخص شد که ستاد دموکرات‌ها بشدت تحت نظر بوده و مقامات بلندپایه‌ای در جاسوسی از آنها به روش‌های مختلف نقش داشته‌اند. این وقایع اگرچه توسط روزنامه‌های مختلفی پوشش داده شد، اما مهمترین گزارش در این باره را واشنگتن پست منتشر کرد. دو روزنامه‌نگار به نام‌های باب وودوارد و کارل برنستن به منبعی دست یافتند که اطلاعات ارزشمندی در اختیار آنها قرار داد. این منبع ارزشمند که تا ۳۳ سال بعد مخفی مانده بود مدارکی را اختیار واپو قرار داد که انکار آنها غیرممکن بود. این منبع در سال ۲۰۰۵ افشا و مشخص شد معاون وقت اف‌بی‌ای این اطلاعات را در ملاقات متعدد به وودوارد منتقل می‌کرده‌است.

فضای سیاسی وقت آن‌چنان تحت تأثیر گزارش وودوارد و برنستن قرار گرفت که احتمال استیضاح رئیس جمهوری توسط کنگره به قطعیت تبدیل شد. نیکسون که در تصمیم قاطع کنگره روبرو بود در ۸ اگوست ۱۹۷۴ استعفا کرد. با این حال استعفای نیکسون مانع از تحقیقات بیشتر نشد و سی‌وهفتمین رئیس جمهوری آمریکا به جرایم مختلفی از جمله سواستفاده از قدرت محکوم شد. محکومیت نیکسون بعدتر توسط معاون حالا به ریاست‌سیدنش عفو شد، اما گزارش واشنگتن پست همچنان مهمترین حصول ژورنالیستی این مجموعه است. هنوز در جهان هر رسوایی را با این کلیشه روزنامه‌نگاری همراه و وقایع را با پسوند «گیت» مطرح می‌کنند. همه مردان رئیس جمهوری که اقتباس سینمایی از این واقعه‌است با بازی رابرت ردفورد و داستین هافمن یکی از بهترین

قدرت و اهمیت

واشنگتن پست چنان است

که واکنش روزنامه به اتفاقات

و موضعگیری‌هایش در

چالش‌های سیاسی اقتصادی

و اجتماعی آمریکا و جهان خود

یکی از ارزش‌های خبری است

وبسایری از رسانه‌های معتبر

دنیا از آن به‌عنوان یک خوراک

دایمی استفاده می‌کنند

مالک جدید روزنامه در اولین انتخاب‌ها و تغییرات، فردریک رایان، موسس وبسایت خبری و موفق اینترنشنال هرالد تریبون را می‌خرد و پس از تصاحب چندین شبکه رادیویی و تلویزیونی در سراسر آمریکا به سراغ نیوزویک می‌رود و مالک آن می‌شود. با مرگ فیلیپ مدیریت روزنامه در سال ۱۹۶۶ به کاترین و انگادار می‌شود. او همان راه همسر را ادامه می‌دهد و رسانه‌های متعددی را به مجموعه واشنگتن پست اضافه می‌کند. در حالی که مخالفت‌های زیادی با حضور کاترین رو شد.

مهمترین گزارش‌های واپو

قدرت واشنگتن پست را باید در روزنامه‌نگاران و خبرنگاران جسور و برجسته آن جست‌وجو کرد. این روزنامه در طول حیات خود افتخارات زیادی کسب کرده است. تاکنون ۴۷ جایزه پولیتزر به نویسندگان روزنامه‌نگاران این مجموعه اهدا شده است. در هزاره انتخاباتی دونالد ترامپ برنده این جایزه شد. در ۲۰۱۶ در واشنگتن پست روزنامه برای گزارش‌های خود درباره روزها به حدود یک میلیون رسید. در سال‌های پیش‌رو مجموعه واشنگتن پست به لطف موفقیت‌های نیوزویک توانست برنامه‌های توسعه‌ای خود را ادامه دهد و سود سالانه‌اش را هر سال بیشتر کند. سیر صعودی واشنگتن پست در دهه ۱۹۹۰ متوقف شد.

حضور دونالد در واشنگتن پست و کسب میلیون‌ها دلار سود سالانه از مجموعه رسانه‌های واشنگتن پست تیراژ روزنامه‌اش را هر سال بیشتر کرد. پس از این سال دو جونیور هشت سال روزنامه را در دست گرفت تا دونالد با به سن گذشته وقت بیشتری را در شرکت رسانه‌ای و در همکاری با فیس‌بوک سپری کند. دوران جونیور سال ۲۰۰۸ به پایان رسید و کاترین ویموت، نوه مایر بزرگ، مدیریت را عهده‌دار شد. در دوره این کاترین، شرکت مهمترین رسانه خود یعنی واشنگتن پست را به ارزش ۲۵۰ میلیون دلار به جف بی‌زوس، مالک و موسس آمازون فروخت.

جف بی‌زوس و آمازون

در سال ۲۰۱۳ جف بی‌زوس مالک ثروتمند مجموعه آمازون در یک قرارداد پرسروصدا واشنگتن پست را خرید تا حال و هوای دیجیتال و اینترنت‌پای پی‌رسود خود را به روح واپو پیوند بزند. واشنگتن پست پس از فروش، جزیی از اثر شرکت سرمایه‌گذاری نش هولدینگ شد که شرکت سرمایه‌گذاری جناب بی‌زوس است. بعد از انتقال واشنگتن پست، خاندان گراهام برخی رسانه‌های خود را حفظ کردند اما نامش از شرکت واشنگتن پست به گراهام تغییر یافت. بی‌زوس در این قرارداد علاوه بر روزنامه واشنگتن پست، چندین

روایای واترگیت

ماجرای واترگیت و گزارش واشنگتن پست در این باره که منجر به استعفای رئیس جمهوری آمریکا

آن را بشدت گسترش می‌دهد، او با حمایت‌های پدر همسر خود مهمترین رقیب خود در واشنگتن یعنی اینترنشنال هرالد تریبون را می‌خرد و پس از تصاحب چندین شبکه رادیویی و تلویزیونی در سراسر آمریکا به سراغ نیوزویک می‌رود و مالک آن می‌شود. با مرگ فیلیپ مدیریت روزنامه در سال ۱۹۶۶ به کاترین و انگادار می‌شود. او همان راه همسر را ادامه می‌دهد و رسانه‌های متعددی را به مجموعه واشنگتن پست اضافه می‌کند. در حالی که مخالفت‌های زیادی با حضور کاترین رو شد.

صندلی مدیریت وجود داشت، او توانست روزنامه را چنان رهبری کند که علاوه بر لقب باوئی آهنین برای خودش، عنوان مهمترین روزنامه کشور در دهه ۱۹۷۰ هم از آن واشنگتن پست شود. پس از کاترین، پسرش دونالد گراهام در سال ۱۹۷۹ روزنامه را در دست گرفت، در دوره گراهام روزنامه‌های رقیب اقت زیادی داشتند و با تعطیلی روزنامه‌استار، تیراژ واشنگتن پست در برخی روزها به حدود یک میلیون رسید. در سال‌های پیش‌رو مجموعه واشنگتن پست به لطف موفقیت‌های نیوزویک توانست برنامه‌های توسعه‌ای خود را ادامه دهد و سود سالانه‌اش را هر سال بیشتر کند. سیر صعودی واشنگتن پست در دهه ۱۹۹۰ متوقف شد.

حضور دونالد در واشنگتن پست و کسب میلیون‌ها دلار سود سالانه از مجموعه رسانه‌های واشنگتن پست تیراژ روزنامه‌اش به ۲۵۰ هزار می‌رسید.

هائون دوروز پس از تولد ۴۸ سالگی‌اش در سال ۱۹۹۴ بر اثر سکته در گذشت و پولیتز هم خیلی زود دچار بیماری حادی شد. به همین دلیل روزنامه در سال ۱۹۰۵ پس از مرگ پولیتز دوباره فروخته شد.

جان مک لین، روزنامه‌نگار اهل سینسیناتی خریدار جدید پست بود.

خاندان‌مک لین

مک لین لحن روزنامه را تغییر داد و بخش‌های عامه‌پسندتری مانند یاقوی‌ها، کمیک‌استریپ‌ها و ورزش را به روزنامه اضافه کرد. کاهش لحن واشنگتن پست به ضرر مک لین تمام شد و تیراژ روزنامه سیر نزولی پیدا کرد. با مرگ مک لین، پسر جانی پدر را ژر می‌کند، مالک جدید تلاش می‌کند با بازگرداندن فضای سیاست داخلی رسانه‌اش را از خطر ورشکستگی نجات دهد، اما در میان سال‌های ۱۹۲۴ تا ۱۹۳۲، واشنگتن پست تنها در دو سال سودی از خود به جای می‌گذارد و نهایتاً در سال ۱۹۳۳ به ارزش ۸۵ هزار دلار به یک بانکدار جمهوریخواه اهل نیویورک فروخته می‌شود.

مایر و خانواده گراهام

اوجین مایر روزنامه‌ها را به امید کسب در آمد مالک می‌شود، حضور یک سرمایه‌گذار بزرگ نیز نمی‌تواند مانع سقوط روزنامه شود و در میان سال‌های ۱۹۳۴ تا ۱۹۳۷ سالانه یک میلیون دلار ضرر روزی روزنامه باقی می‌گذازد. اوجین مایر گسر چه در روزنامه‌نگاری به موفقیت‌های مالی دست پیدا نمی‌کند، اما در سال ۱۹۴۶ از سوی رئیس جمهوری ترومن به عنوان اولین رئیس بانک جهانی انتخاب می‌شود. بر خلاف گذشته با بهترین کنار رفتن مالک، روزنامه فروخته نمی‌شود و مدیریت در خانواده مایر باقی می‌ماند. پس از اوجین مایر دختر و دامادش، کاترین گراهام و فیلیپ گراهام مالکان اصلی واشنگتن پست می‌شوند. فیلیپ گراهام مدیریتی داشته و روزنامه را بر عهده می‌گیرد و در حدود دو دهه‌ای که پیش از خود کشی‌اش واشنگتن پست را اداره می‌کند،